

til Uddannelse af Officerer; de Iasernerede Elever i denne Skole skulde være unge Mennesker, der efter endt Konfirmation i 15—17 Aars Alderen traadte derind, og som efter endt Uddannelse gennemgik en praktisk Skole ved Afdelingerne, forinden de udnævntes til Sekondlieutenanter. Idet det navnlig er i den unge Alder, at Individet fra saa forskellige Samfundsklasser som de, der ville findes paa en saadan Skole, lettest høie sig mod hinanden, tror Mindretallet, at den antydebe Opdragelsesmaade bedre end den foreslaaede vil bringe den gode Aand tilveie, som skal betinge Sammenholdet i Hæren; det tror derhos, at man ligesaa godt kan gaa over til et helt andet System som foretage den ikke uvæsentlige Forandring at lade den nuværende næsttyngste Klasse falde bort.

Som det ses, har det især været med Hensyn til Fodfolket, at Meningerne have været delte; dette er imidlertid ikke saa forunderligt, naar man betænker, at Fodfolket udgjør Hovedmassen af Hæren, at altsaa Forandringer for dette Vaabens Vedkommende, saaledes med Hensyn til større eller mindre Kadret, Mandskabets længere eller kortere Uddannelsesetid, dets flere eller færre Indkaldelser o. s. v., medføre meget betydelige Forandringer i Budgettet. Men er Budgettet nu engang begrænset, viser det sig nødvendigt at foretage en Udvidelse af Kadret, bliver det i Mandskabets Uddannelsesmaade og Uddannelsesetid, at Besparselserne maa søges, og det er da naturligt, at der ikke altid kan være Samstemning om, hvorledes man bedst kommer ud over denne Ulempe, hvorledes Forholdene bedst bør ordnes. Men har der end været forskellige Anskuelser saavel herom som om enkelte andre Punkter, er der dog et Hovedpunkt, hvorom Alle have været fuldt enige, nemlig i at finde Ministeriets Forslag at være et betydeligt Fremstridt i Forhold til den nuværende Ordning.

Frederik,

Kronprinds,

Kommissionens Formand.

Steinmann, S. Nielsen, G. Castenskiold, S. J. M. Ernst.

Stricker, Fog.

Ell

Krigsministeriet.